



Sporočilo za javnost

Za takojšnjo objavo
Luxembourg, 20. oktobra 2015

Sporazumi v ribiškem sektorju se po besedah revizorjev EU na splošno dobro upravljajo, vendar je treba odpraviti slabosti

Novo poročilo Evropskega računskega sodišča navaja, da se zaradi slabosti pri upravljanju sporazumov EU o partnerstvu v ribiškem sektorju, sklenjenih s tretjimi državami v Afriki in Indijskem oceanu, višajo cene nekaterih ulovljenih rib. Poleg tega pomanjkanje zanesljivih podatkov ovira prizadevanja Evropske komisije za zagotovitev, da se plovila EU uporabljajo le za ribolov presežnih virov partnerskih držav, je navedeno v poročilu.

Na podlagi sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribolovu EU plačuje za dostop zunanje flote EU do ribolovnih območij drugih držav. Namen sporazumov je ohraniti trajnostne ribje staleže, zagotoviti floti EU stabilen okvir za dostop do ribolovnih območij in podpirati upravljanje ribištva v partnerskih državah. Evropska komisija izpogaja dostopne ribje staleže in količine, plačila, ki jih izvrši EU, in veljavne pogoje. Revizorji EU so ocenili pogajanja o sporazumih in njihovo izvajanje, spremljanje ulova, ki ga opravlja Komisija, ter izbiro in nadzor financiranih ukrepov.

Revizorji so ugotovili, da je bilo upravljanje sporazumov sicer na splošno dobro, vendar je bila izpogajana tonaža pogosto večja od ulova, sporočenega v prejšnjih obdobjih, zaradi česar so bile ribolovne možnosti redno premalo izkoriščene. Ker EU svoj prispevek plača v celoti ne glede na dejanski ulov, so bili dejansko plačani stroški pogosto višji od izpogajane cene. Resnični stroški za tono ulovljenega tuna v Mozambiku so bili leta 2013 približno šestkrat višji od izpogajanih cen.

Sporazumi naj bi zagotovili trajnost zadevnega ribištva, saj naj bi plovilom EU omogočali samo ribolov presežnih virov partnerskih držav. Toda revizorji dvomijo, da je tako imenovane presežke mogoče zanesljivo izračunati, saj ni dovolj zanesljivih informacij o ribjih staležih.

Primanjkovalo je tudi zanesljivih, doslednih in popolnih podatkov o tem, koliko rib flota EU dejansko ulovi, saj obstajajo bistvene razlike med podatki, ki jih zagotovijo države članice in Komisija, ter podatki iz vrednotenj sporazumov. Komisija je imela omejen nadzor nad dejavnostmi, ki so jih partnerske države dejansko izvedle v okviru sektorske podpore, in te

Namen tega sporočila za tisk je predstaviti glavna sporočila posebnega poročila, ki ga je sprejelo Evropsko računsko sodišče. Celo poročilo je na voljo na spletišču www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – uradni govorec T: (+352) 4398 47063 M: (+352) 621 55 30 63
Damijan Fišer – tiskovni predstavnik T: (+352) 4398 45410 M: (+352) 621 55 22 24
12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg
E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA Youtube: EUAuditorsECA eca.europa.eu

dejavnosti so se v nekaterih primerih razlikovale od tistih, ki so bile dogovorjene na začetku.

„Te slabosti je mogoče in treba odpraviti, če želimo, da sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju uspešno prispevajo k trajnostnemu ribolovu v naših partnerskih državah, obenem pa zagotavljajo dejavnost naše ribiške flote,“ je povedal Jan Kinšt, član Evropskega računskega sodišča, ki je pristojen za poročilo.

Poročilo med drugim priporoča, naj Komisija:

- pri pogajanjih o novih ureditvah upošteva predhodne stopnje uporabe in si prizadeva za boljšo povezavo med plačili za pravice do dostopa in dejanskim ulovom, hkrati pa naj zagotovi, da to ne bo negativno vplivalo na ribolovne dejavnosti;
- zagotovi, da države članice zastave v celoti izkoristijo novo podatkovno zbirko s podatki o ulovu in da ta zagotavlja zanesljive podatke o ulovu, ki jih bo mogoče spremljati in redno posodabljati;
- za nove sporazume predlaga zahteve za upravičenost, da bi lahko ocenila ukrepe, ki so potencialni prejemniki sredstev podpore.

Posebno poročilo št. 11/2015: Ali Komisija dobro upravlja sporazume o partnerstvu v ribiškem sektorju? je zaenkrat na voljo v angleščini, francoščini, nemščini in španščini (kmalu bodo na voljo tudi drugi jeziki).